DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA ROLNICTWA I DÓBR PAŃSTWOWYCH
Rzeczypospolitej Polskiej.

WARSZAWA. № 26. 29 grudnia 1919 r.

TREŚĆ:

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przedmiocie ustanowienia terminu dla poboru podatku procentowego od zwierząt.

Powołując się na rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25 sierpnia 1919 r. w przedmiocie normalnego szacunku zwierząt domowych w celu pobierania podatku procentowego (Dziennik Ustaw № 94 poz. 505) oraz stosownie do art. 1180 Ustawy Lekarskiej (Tom XIII Zbioru praw rosyjskich wydanie 1905 r.) ustanawiam dzień 27 listopada 1919 roku, jako datę, od której podatek procentowy od zwierząt winien być pobierany.

Warszawa dnia 22 listopada 1919 r.

Kierownik Ministerstwa:

Z. Chmielewski.

(Dziennik Ustaw № 94 z d. 19/XII 1919 r. poz. 506.)

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Aprowizacji w sprawie wstrzymania wydawania plantatorom buraków cukrowych premji pod postacią cukru.

Na mocy art. 9 Ustawy z d. 18 listopada 1919 r. o obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20 (Dziennik Ustaw № 89) zarządzam, ze względu na ogólny brak cukru niezwłocznie wstrzymać wydawanie plantatorom buraków cukrowych premji pod postacią cukru, aż do chwili ustalenia wysokości tych premji.

Rozporządzenie to obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Minister Aprowizacji:

St. Śliwiński.

Warszawa, dnia 6 grudnia 1919 r.

(„Monitor Polski" № 269 z d. 10 XII 1919 r.)

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Aprowizacji, Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych i Ministra Skarbu, w sprawie cen na zboże w roku gospodarczym 1919/1920.

Na mocy art. 5 Ustawy z dnia 19 listopada 1919 r. „O obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/1920" i po wysłuchaniu opinji Państwowej Rady Aprowizacyjnej, wydane zostaje następujące rozporządzenie:

Art. I

Na ziemiach b. zaboru rosyjskiego oraz b. zaboru austrjackiego ustanowione są trzy ceny na zboże, objęte przymusową dostawą.

Art. II

a) W powiatach: Warszawskim, Grójeckim, Łowickim, Włocławskim, Lipnowskim, Rypińskim, Kutnowskim, Nieszawskim, Gostyńskim, Kolskim, Płockim, Sierpeckim, Łódzkim, Łaskim, Sieradzkim, Kaliskim Konińskim, Słupeckim, Tureckim, Łęczyckim, Wieluńskim, Pińczowskim, Jędrzejowskim, Miechowskim, Opatowskim, Sandomierskim, Buskim, Żywieckim, Bialskim (Galicja) Oświęcimskim, Chrzanowskim, Wadowickim, Nowo-Tarskim, Myślenickim, Podgórskim, Krakowskim i Wielickim ustanowiona zostaje cena:

Za 100 kg. żyta, jęczmienia i owsa Mk. 80

Za 100 kg. pszenicy Mk. 90.

b) W powiatach: Błońskim, Mińsko-Mazowieckim, Garwolińskim, Makowskim, Płońskim, Pułtuskim, Radzymińskim, Sochaczewskim, Ciechanowskim, Mławskim, Przasnyskim, Rawskim, Skierniewickim, Brzezińskim, Piotrkowskim, Radomskowskim, Będzińskim, Olkuskim, Włoszczowskim Częstochowskim, Radomskim, Iłżeckim, Kozienickim, Opoczyńskim, Kieleckim, Lubelskim, Lubartowskim, Zamojskim, Janowskim, Puławskim, Krasnostawskim Siedleckim, Łukowskim, Radzyńskim, Sokołowskim, Węgrowskim, Łomżyńskim, Wysoko-Mazowieckim, Ostrowskim, Szczuczyńskim, Limanowskim, Bocheńskim, Brzeskim, Nowosądeckim, Grybowskim, Gorlickim, Tarnowskim, Dąbrowskim, Pilzeńskim, Mieleckim, Tarnobrzeskim, Niskim, Kolbuszowskim, Ropczyckim, Rzeszowskim, Jaselskim, Krośnieńskim, Strzyżowskim, Brzozowskim, Jarosławskim, Łańcuckim, Przeworskim ustanowiona zostaje cena:

Za 100 kg. żyta, jęczmienia i owsa Mk. 110.

Za 100 kg. pszenicy Mk. 120.

c) W powiatach: Koneckim, Bilgorajskim, Chełmskim, Hrubieszowskim Tomaszowskim, Bialskim(Podlasie) Włodawskim, Konstantynowskim, Augustowskim, Białostockim, Bielskim, Kolneńskim, Ostrołęckim, Sokólskim, Sanockim, Liskim, Dobromilskim, Przemyskim, Tureckim (Galicja), Staro-Samborskim, Samborskim, Drohobyckim, Rudzkim, Mościckim, Jaworowskim, Cieszanowskim, Rawskim (Rawa Ruska), Sokalskim, Żółkiewskim, Lwowskim, Gródek Jagielońskí, Bóbrka, Przemyślany, Rohatyn, Żydaczów, Stryj, Skole Dolina, Kałusz, Bohorodczany, Stanisławów, Tłumacz, Nadwórna, Kosów, Peczeniżyn, Kołomyja, Śniatyn, Horodenka, Zaleszczyki, Borszczów, Husiatyn, Czortków, Buczacz, Skałat, Trembowla, Podhajce, Brzeżany, Tarnopol, Zbaraż, Zborów, Złoczów, Brody, Radziechów, Kamionka i Strumiłowa ustanowiona zostaje cena:

Za 100 kg. żyta, jęczmienia i owsa Mk. 140

Za 100 kg. pszenicy Mk. 150.

Art. III.

Na ziemiach b. zaboru austrjackiego oraz w powiatach b. zaboru rosyjskiego, okupowanych w czasie wojny przez Austrję, producenci otrzymywać będą należność w koronach, przyczem ustalony zostaje stosunek Mk. 100 równa się Kor. 175.

Art. IV.

Producenci rolni, którzy pomiędzy 15 sierpnia 1919 r., a wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, dostarczyli już zboże firmom posiadającym koncesje rządowe i które zawarły umowy z Państwowym Urzędem Zbożowym i posiadają na to odpowiednie dokumenty, otrzymają dopłatę do wysokości cen określonych w art. 2 niniejszego rozporządzenia. Producenci, rolni, którzy w wymienionym powyżej okresie czasu dostarczyli zboże monopolowe instytucjom lub firmom nie posiadającym koncesji Rządu oraz instytycjom, które posiadając koncesję, nie zawarły umowy z Państw. Urzędem Zbożowym, dopłaty wstecz domagać się nie mogą.

Art. V.

Niezależnie od cen, ustanowionych w art. 2, niniejszego rozporządzenia, wyznacza się premję za dostawę owsa w wysokości Mk. 30 za każde 100 kg.; wypłata premji wstecz nie obowiązuje.

Art. VI.

W powiatach: Nadwórna, Kosów, Peczeniżyn, Kołomyja, Śniatyn, Horodenka, Zaleszczyki, Borszczów, Husiatyn, Czortków, Buczacz, Skałat, Trembowla, Podhajce, Brzeżany, Tarnopol ,Zbaraż, Zborów, Złoczów, Brody, Radziechów, Kamionka i Strumiłowa wyznacza się specjalną premję za odstawę zboża. W powiatach tych ceny zboża łącznie z premją wynoszą za:

100 kg. żyta, jęczmienia i owsa Kor. 350.—

100 kg. pszenicy Kor. 375.

Art. VII.

Powyżej wymienione ceny płacone będą producentom za zboże dobrej jakości, loco magazyn instytucji lub firmy, skupującej zboże z upoważnienia Ministerstwa Aprowizacji, lub loco stacja kolei żelaznej.

Art. VIII.

Obrót zbożem, nieobjętem przymusową dostawą, podlega kompentencji Urzędu do Walki z Lichwą i Spekulacją, który na zboże pozakontyngentowe może wyznaczyć ceny maksymalne.

Art. IX.

Rozporządzenia Ministra Aprowizacji i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w sprawie ceny na zboże w roku gospodarczym 1919/1920 z dn. 13 sierpnia tracą moc obowiązującą z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Art. X.

Rozporządzenie niniejsze staje się prawomocnem z chwilą ogłoszenia go w „Monitorze Polskim“.

Minister Aprowizacji:
St. Śliwiński

Kierownik Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państw:
Z. Chmielewski.

Minister Skarbu:
Biliński

Warszawa, dn. 6 grudnia 1919 r.

(„Monitor Polski“ № 270 z d. 11 XII 1919 r.)

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie zajęcia drzewa iglastego okrągłego i obrobionego w lasach prywatnych w powiecie Rawskim.

Na mocy art. 2 Ustawy Sejmowej z dn. 28 lutego 1919 r. w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe (Dz. Pr. № 20 z dn. 5/III 1919 r. poz. 229) oraz art. 11 Rozporządzenia Wykonawczego do tej Ustawy („Monitor Polski“ № 63 z dn. 18/III 1919 r.) w porozumieniu z Panem Ministrem Skarbu i Panem Ministrem Robót Publicznych zarządzam niniejszem zajęcie ściętego i stojącego na pniu drzewa iglastego okrągłego i obrobionego w zrębach zaległych i bieżących, stosownie do zatwierdzonych planów gospodarczych, w następujących lasach prywatnych:

1. W lesie majątku Konopnica—Leszka Romockiego — 6100 m^3.
2. W lesie majątku Babsk—Stanisławy Glinki — 1700 m^3.
3. W lesie majątku Cieląd—Motla Lewkowicza — 2000 m^3.

Zajęte drzewo przekazane być winno do rozporządzenia Głównej Komisji Rozdziału Drzewa przy Ministerstwie Robót Publicznych.

Gotowe podkłady kolejowe i stemple kopalniane zajęciu nie podlegają.

Od chwili zajęcia właściciel nie ma prawa w żaden sposób inaczej zajętem drzewem rozporządzać, jak na zasadzie upoważnień Głównej Komisji Rozdziału Drzewa.

O dokonaniu zajęcia Okręgowy Inspektor Ochrony Lasów w Warszawie zawiadomi za pośrednictwem wladz administracyjnych właścicieli, lub osoby zarządzające w zależności od tego, kto będzie się znajdował na miejscu.

Za drzewo zajęte i wydane z decyzji Komisji Rozdziału Drzewa wypłacona będzie przez Państwo należność według cen, ustanowionych rozporządzeniem Pana Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 15 lipca r. b. („Monitor Polski“ № 161 z dn. 21 VII 1919 r.)
Warszawa, d. 4 grudnia 1919 r.

Kierownik Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych

Z. *Chmielewski.*

(„Monitor Polski“ № 270 z d. 11 XII 1919 r.)

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie zajęcia drzewa iglastego okrągłego i obrobionego w lasach prywatnych w powiecie Lubartowskim.

Na mocy art. 2 Ustawy Sejmowej d. 28 lutego 1919 r. w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe (Dz. Pr. № 20 z d. 5/III 1919 r. poz. 229) oraz art. 11 Rozporządzenia Wykonawczego do tej Ustawy („Monitor Polski“ № 63 z d. 18 III 1919 r. w porozumieniu z Panem Ministrem Skarbu i Panem Ministrem Robót Publicznych zarządzam niniejszem zajęcie ściętego i stojącego na pniu drzewa iglastego, okrągłego i obrobionego w zrębach zaległych i bieżących stosownie do zatwierdzonych planów gospodarczych, w lasach prywatnych Ordynacji Kozłowieckiej, stanowiących własność hr. Konstantego Zamoyskiego a mianowicie:

1. W obrębie „Tartak“ w Okręgu II „Okole„ — cięcia w zrębach 1919 i 1920 r;

2. w obrębie „Rudki“ w Okręgu II „Dąbrowa“ — cięcie w zrębach 1918 i 1919 i 1920 r. — razem w pięciu cięciach—ogólnej przestrzeni 79 morgów — 3200 m^3 budulcu sosnowego.

Zajęte drzewo przekazane być winno do rozporządzenia Głównej Komisji Rozdziału Drzewa przy Ministerstwie Robót Publicznych.

Gotowe podkłady kolejowe i stemple kopalniane zajęciu nie podlegają. Od chwili zajęcia właściciel nie ma prawa w żaden sposób inaczej zajętem drzewem rozporządzać, jak na zasadzie upoważnień Głównej lub Powiatowej Komisji Rozdziału Drzewa.

O dokonaniu zajęcia Okręgowy Inspektor Ochrony Lasów w Lublinie zawiadomi za pośrednictwem władz administracyjnych właścicieli lub osoby zarządzające w zależności od tego, kto będzie się znajdował na miejscu.

Za drzewo zajęte i wydane z decyzji Komisji Rozdziału Drzewa

wypłacona będzie przez Państwo należność według cen, ustanowionych przez Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w rozporządzeniu z dnia 15 VII r. b. („Monitor Polski“ № 161 z d. 21/VII 1919 roku)

Warszawa, d. 4 grudnia 1919 r.

Kierownik Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

Z. Chmielewski.

(„Monitor Polski“ № 271 z d. 12 XII 1919 r.)

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie zajęcia drzewa iglastego okrągłego i obrobionego w lasach prywatnych w powiatach: Kieleckim i Włoszczowskim.

Na mocy art. 2 Ustawy sejmowej z d. 28 lutego 1919 r. w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe (Dz. Pr. № 20 z d. 5 III 1919 r. poz. 229) oraz art. 11 Rozporządzenia Wykonawczego do tej Ustawy („Monitor Polski“ № 63 z d. 18/III 1919 r,) w porozumieniu z Panem Ministrem Skarbu i Panem Ministrem Robót Publicznych zarządzam niniejszem zajęcie ściętego i stojącego na pniu drzewa iglastego, okrągłego i obrobionego w zrębach zaległych i bieżących, stosownie do zatwierdzonych planów gospodarczych, w następujących lasach prywatnych:

A. W powiecie Kieleckim.

1. W lasach dóbr Łopuszno Sukcesorów Eustachego Dobieckiego, wszystko drzewo budulcowe we wszystkich cięciach zaległych i bieżących.

B. W powiecie Włoszczowskim.

2. W lasach „Ochodza“ dóbr Chotów, Sergiusza Niemojewskiego, drzewa budulcowego 1200 m³.

Zajęte drzewo przekazane być winno do rozporządzenia Głównej Komisji Rozdziału Drzewa przy Ministerstwie Robót Publicznych.

Gotowe podkłady kolejowe i stemple kopalniane zajęciu nie podlegają.

Od chwili zajęcia właściciel nie ma prawa w żaden sposób inaczej zajętem drzewem rozporządzać, jak tylko na zasadzie upoważnień Głównej lub Powiatowej Komisji Rozdziału drzewa.

O dokonaniu zajęcia Okręgowy Inspektor Ochrony Lasów w Kielcach zawiadomi za pośrednictwem władz administracyjnych właścicieli lub osoby zarządzające w zależności od tego, kto będzie się znajdował na miejscu.

Za drzewo zajęte i wydane z decyzji Komisji Rozdziału Drzewa wypłacona będzie przez Państwo należność według cen ustanowionych rozporzą-

dzeniem p. Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z d. 15 VII r. b. („Monitor Polski“ № 161 z dnia 21/VII 1919 roku)

Warszawa, d. 4 grudnia 1919 r.

Kierownik Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych

Z. Chmielewski.

(„Monitor Polski“ № 271 z d. 12 XII 1919 r.)

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie poborów Kierowników działów i poddziałów Państwowego Instytutu Naukowego Gospodarstwa Wiejskiego w Puławach.

W porozumieniu z p. Ministrem Skarbu wprowadzam z ważnością od 1 lipca 1919 r. następujący wymiar wynagrodzenia Kierowników działów i poddziałów Państwowego Instytutu Naukowego Gospodarstwa Wiejskiego w Puławach.

Art. 1. Wynagrodzenie Kierowników działów i poddziałów Państwowego Instytutu Naukowego Gospodarstwa Wiejskiego w Puławach zostaje niniejszem, poczynając od 1 lipca 1919 r. odpowiednio zrównane z wynagrodzeniem profesorów zwyczajnych i nadzwyczajnych w państwowych szkołach wyższych.

Art. 2. Stosownie do powyższego pobory wynosić będą:

1) dla Kierowników działów:

a) płaca miesięczna 1300 marek,

b) 20%-wy dodatek drożyźniany 260 marek;

c) 5 dodatków czteroletnich po 100 marek miesięcznie;

2) dla Kierowników poddziałów:

a) płaca miesięczna 1000 marek,

b) 30%-wy dodatek drożyźniany 300 marek,

c) 3 dodatki czteroletnie po 100 marek miesięcznie.

Kierownicy działów otrzymują nadto, o ile nie przyznano im mieszkania w naturze, dodatek drożyźniany w wysokości 150 marek miesięcznie,— Kierownicy poddziałów — w wysokości 100 marek miesięcznie.

3) Zastępcy Kierowników działów i poddziałów, powołani do samodzielnego prowadzenia działów lub poddziałów, otrzymują przez czas zastępstwa 60% płacy, przewidzianej dla Kierowników działów lub poddziałów wraz ze wszystkiemi dodatkami.

4) Kierownicy działów i poddziałów kontraktowi otrzymują wynagrodzenie stosownie do umowy.

Uwaga. Termin „płaca„ w niniejszym artykule oznacza płacę zasadniczą wraz z dodatkiem ekonomicznym (Uchwała Rady Ministrów z d. 13 grudnia 1918 r.)

Art. 3. Za spełnianie czynności Dyrektora Państwowego Instytutu Naukowego Gospodarstwa Wiejskiego w Puławach przyznane będzie dodatkowe wynagrodzenie w wysokości 500 marek miesięcznie.

Art. 4. Djety za wyjazdy w sprawach, związanych z pracami Państwowego Instytutu Naukowego Gospodarstwa Wiejskiego w Puławach wynosić będą:

1) dla Dyrektora 30 marek dziennie,
2) dla Kierowników działów 27 marek dziennie,
3) dla Kierowników poddziałów 25 marek dziennie.

Prócz tego przysługuje Dyrektorowi Państwowego Instytutu Naukowego Gospodarstwa Wiejskiego w Puławach zwrot kosztu biletu kolejowego lub na statku I-ej klasy Kierownikom działów i poddziałów zwrot kosztu biletu kolejowego II-ej klasy, na statku I-ej klasy.

Art. 5. Wyszczególnione w powyższych artykułach pobory płatne są zgóry.

Warszawa, d. 9 grudnia 1919 r.

Kierownik Ministerstwa Rolnictwa
i Dóbr Państwowych:

Z. Chmielewski.

(„Monitor Polski“ № 273 z d. 15 XII 1919 r.)

ROZPORZADZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie ustalenia nowej redakcji instrukcji dla stacji ogierów państwowych.

Wobec powołania do życia Zarządu Stadnin Państwowych i przekazania temuż Zarządowi sprawy wydzierżawiania ogierów państwowych dla celów hodowlanych, opublikowana w Monitorze Polskim № 84 z d. 12 kwietnia 1919 r. oraz w № 5 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych z d. 10 kwietnia 1919 r. „Instrukcja dla stacji ogierów państwowych“ otrzymuje brzmienie następujące:

INSTRUKCJA DLA STACJI OGIERÓW PAŃSTWOWYCH.

§ 1.

W celu podniesienia hodowli krajowej Zarząd Stadnin Państwowych ustanawia w porozumieniu z hodowcami i właściwemi organizacjami, na sezon kopulacyjny, stacje ogierów w majątkach, wsiach i miastach lub oddaje ogiery w dzierżawę na warunkach zawartych w specjalnej umowie.

§ 2.

Ogiery pomieszczone na stacjach obsługiwać mają nietylko klacze miejscowe, ale też przyprowadzone z dalszej okolicy i należące do właścicieli mniejszej i większej własności ziemskiej.

§ 3.

Na każdą stację naznacza się najmiej dwa ogiery. Ogiery te znajdują się pod nadzorem dozorcy, który obowiązany jest kierować odchowaniem klaczy, utrzymaniem w porządku ogierów, oraz wydawać świadectwa i prowadzić rejestry stanowienia. O ile stacja złożona jest z większej ilości ogierów, dozorca dostaje do pomocy jednego masztalerza na każde dwa konie.

§ 4.

Hodowcy, lub instytucje utrzymujące stacje, mają dostarczyć odpowiednie pomieszczenie dla ludzi i ogierów darmo. Ogiery powinny stać w obszernych, widnych i suchych boksach (klatkach), daleko od klaczy, możliwie izolowane od obcych koni.

§ 5.

Utrzymanie ogierów i obsługi należy do Zarządu Stadnin Państwowych. Pasze w najlepszym gatunku dostarcza utrzymujący stację po cenach urzędowych.

§ 6.

Hodowcy, lub instytucje, pragnące mieć stację na sezon kopulacyjny, winni składać deklaracje do Zarządu Stadnin Państwowych lub depôt ogierów obsługującego dany okrąg hodowlany. Deklaracje powinny być nadesłane przed 1 października z wyszczególnieniem nazw żądanych ogierów lub ogólnikowem wskazaniem typu i rasy potrzebnego konia, oraz ilości klaczy do pokrycia. Podania mogą być uwzględnione dopiero po rozpatrzeniu przez Zarząd Stadnin Państwowych. O decyzji zarząd depôt obowiązany jest zawiadomić hodowcę i instytucje, życzące sobie urządzić stację.

§ 7.

Sezon kopulacyjny zaczyna się 15 lutego i kończy się 15 czerwca.

§ 8.

Za stanówkę klaczy pobiera się opłata wedle ustanowionej przez Zarząd Stadnin Państwowych taksy. Wysokość opłaty będzie wydrukowana w wykazie rozstawienia ogierów i wywieszona w miejscu widocznem. Prócz taksy, żadnej innej opłaty za stanówkę pobierać nie wolno.

§ 9.

Należność opłaca się z góry, lecz jest pobieraną nie za każdy skok ogiera, a za odstanowienie klaczy, aż do odbicia. Właściciel klaczy ma prawo korzystać tylko z czterech skoków ogiera.

§ 10

Zmiana ogiera dozwolona jest po wniesieniu na nowo opłaty, przyczem opłata wniesiona poprzednio nie podlega zwrotowi i nie zalicza się.

§ 11.

Ogier może być użyty do skoku w jednym i tym samym dniu tylko raz, na dwukrotne stanowienie musi uzyskać pozwolenie od kierownika depôt, który naznacza ogólną ilość skoków w sezonie.

§ 12.

Skoro klacz została pokryta i opłata wniesiona, dozorca stacji obowiązany jest natychmiast klacz zarejestrować i wydać świadectwo stanowienia, odcinając od talonu kartkę, na której powinno być wymienione imię i nazwisko właściciela, imię, pochodzenie, wiek, maść i odmiany klaczy i wysokość wniesionej opłaty za stanowienie z ogierem.

§ 13.

Porządek doprowadzania klaczy do ogierów państwowych obowiązuje następujący: a) Jeżeli jednego dnia przyprowadzonych będzie kilka klaczy, to pierwszeństwo należy dać tym, które się świeżo oźrebiły i tym, które pochodzą z miejscowości odległych, pozostałe klacze mają następnego dnia pierszeństwo przed nowemi. b) Klacze odstanowione powinny być doprowadzone do poprawki w kolejnych terminach na 9-y dzień do 4-ch skoków włącznie. c) Klacze powinny być doprowadzone na stację do 9-ej rano, a latem nawet wcześniej. Kolejnych klaczy należy oczekiwać do 9-tej rano. d) Klacz która straciła kolej może być próbowana każdego dnia, stanówka może być jednak wtedy, gdy ogier jest wolny t. j. kiedy niema innej kolejnej klaczy, lub nie wyznaczono mu tego dnia odpoczynku. Taka raz stanowiona klacz ma pierszeństwo przed klaczami jeszcze nie dopuszczonemi. e) Do poprawki można wyjątkowo przyprowadzić klacz i przed 9-ym dniem, nie wcześniej jednak jak 5 dnia i tylko w tym wypadku, gdy ogier jest zupełnie wolny, t. j. gdy niema klaczy kolejnej lub takiej, która straciła kolej, albo świeżo przyprowadzonej, a także gdy w tym dniu nie naznaczono mu wypoczynku.

§ 14.

Nie wolno stanowić klaczy, które nie okazują popędu płciowego i nie przyjmują chętnie ogiera. Klacze do stanowienia mogą być dopuszczane tylko w pełnem zdrowiu i przy normalnym popędzie płciowym.

§ 15.

Klaczy przeznaczonej do stanowienia należy obwinąć ogon płóciennym bandażem, żeby zwieszające się włosie nie zostało wciągnięte przez prącie ogiera do pochwy i nie zraniło tegoż, również obowiązkowo zakłada się klaczy na tylne nogi trzewiki lub odejmuje się tylne podkowy.

§ 16.

Oznaki zewnętrzne stanu chorobliwego, wykluczające możność stanowienia klaczy z ogierem państwowym są następujące: chudość, wobec nastroszonej sierci, ropiejące i zapadnięte oczy, osłabienie, kulawizna na zadnią nogę bez specjalnie określonej lub widomej przyczyny, nie od wywichnięcia albo skaleczenia, szczególnie kulawizna z przysiadaniem i podginaniem kopyta, opuchlizna i stwardnienie wymienia, opuchlizna zewnętrznych organów płciowych, krosty i jątrzące się ranki z zewnątrz i wewnątrz, wyciekanie z nich materji, słabość zadu, paraliż jakiejś części ciała, jak nóg, uszu, warg, jasna ślepota, wodna puchlina na brzuchu i wymieniu, chroniczny popęd płciowy, wyciek podejrzany, z nozdrzy, opuchlina pod szczękami, kaszel, opuchlina nóg, maleńkie guzy w kształcie grochu rozrzucone paciorkowato na wewnętrznej stronie nóg, w pachwinach i na pysku, albo też w jednem miejscu guzy i obok małe, jątrzące się ranki, wydzielające żółtawą, lepką materję; świerzb, gołe miejsce na skórze, łuszczenie skóry, zwichrzenie sierci w niektórych miejscach, swędzenie i sfałdowana twarda skóra.

§ 17.

Jeżeli się zdarzy, że stan chorobliwy klaczy dostrzeżony został przy pierwszej lub następnych poprawkach, wówczas klacz wyłącza się bezwzględnie od stanówki, ogier zaś, chociażby nawet nie okazywał żadnych oznak choroby, odstawia się na miesiąc celem upewnienia się, co do jego zdrowia. Dopiero po zezwoleniu lekarza Weterynarji Zarządu Stadnin Państwowych ogier może być używany do rozpłodu. Gdy wystąpią najlżejsze oznaki chorobliwe, ogier nie może być używanym do rozpłodu. Pieniądze otrzymane za stanówkę zwrotowi nie podlegają.

§ 18.

Dla uniknięcia przeniesienia chorób stadnych dozorca stacji obowiązany jest po każdym skoku obmywać prącie gąbką, umoczoną przedtem w 1% rozczynie lysolu.

§ 19.

Ogier powinien być dobrze odżywiany, otrzymywać dziennie 5 kg. przedniego owsa, 6 kg. siana i 4 kg. słomy. Codzień ma być przejeżdżany lub przeprowadzany przez godzinę stępa. W razie zasłabnięcia ogiera dozorca stacji obowiązany jest natychmiast wezwać miejscowego weterynarza i donieść telegraficznie kierownikowi depôt.

§ 20.

W razie niewypełniania przez służbę stacyjną instrukcji właściciele klaczy powinni składać zażalenia listownie do Kierownika depôt, lub ustnie przy oględzinach stacji przez kierownika lub weterynarza depôt.

Warszawa, dnia 14 listopada 1919 r.

Kierownik Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Z. Chmielewski.

Załącznik do Instrukcji dla Stacji Ogierów Państwowych (wzór umowy).

UMOWA.

Zawarta między Zarządem Depôt ogierów państwowych w ....
.... a W. Pan..
....z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez Zarząd Stadnin Państwowych, pod następującemi warunkami:

§ 1.

Zarząd Depôt ogierów państwowych w ....
....z upoważnienia Zarządu Stadnin Państwowych oddaje w najem, a ....
....
....
bierze w najem ogiera państwowego ....
....
K. S. №.................................. rasy ....
po .... z ....
.... na przeciąg czasu od ....
................................19.............do...19............do stanowienia tak własnych, jako też obcych klaczy za rocznym czynszem najmu

w kwocie.. wyraźnie...

....płatnych zgóry.

§ 2.

Dzierżawca winien odebrać ogiera ....

.... i zwrócić najpóźniej ....

Czynsz najmu, ustanowiony w § 1, złożyć należy w Zarządzie Depôt w...przy odbiorze ogiera.

Transport ogiera z Depôt ogierów w ....

do miejsca przeznaczenia w ....

jak również transport stąd do miejsca, które oznaczy Zarząd Depôt przeprowadzi dzierżawca własnymi ludźmi i własnym kosztem.

§ 3.

Gdyby dzierżawca z jakiegolwiek powodu oddał wynajętego ogiera przed upływem terminu najmu, obowiązany jest uskutecznić powrotny transport ogiera przez swoich ludzi na własny koszt i ryzyko lub też wnieść podanie do Zarządu Depôt w .... o odebranie ogiera na jego koszt. Nadto ma dzierżawca zwrócić Zarządowi Stadnin Państwowych na ręce Zarządu Depôt w ....

należytość za utrzymanie ogiera za pozostały czas najmu, według tenuty dzierżawnej ustanowionej dla danego ogiera, nie mając prawa do żądania zwrotu choćby tylko części czynszu dzierżawnego.

§ 4.

Na wypadek zarządzenia mającego na celu zabezpieczenie własności państwowej, a wywołanego bądź to wypadkami wojennemi, bądź też innemi względami, dzierżawca obowiązany jest ogiera K. S. №.................. niezwłocznie po otrzymaniu odnośnego wezwania Zarządu Stadnin Państwowych lub Zarządu Depôt ogierów w.. odstawić na własny koszt do miejscowości, wskazanej przez władze, przy użyciu najdogodniejszych w danym wypadku środków komunikacyjnych.

We wskazanem miejscu przeznaczenia, będzie ogier odebrany przez funkcjonarjusza Depôt ogierów w...za pokwitowaniem.

W razie, gdyby skutkiem niewypełnienia niniejszego zarządzenia ogier przepadł lub stracił na wartości, będzie dzierżawca lub jego zastępca prawny obowiązany zwrócić za niego pełną wartość szacunkową Zarządowi Stadnin Państwowych.

§ 5.

Dzierżawca winien oddanego mu ogiera od dnia, w którym wydzierżawienie nastąpiło, przez cały czas najmu własnym kosztem żywić i pielęgnować z należytą troskliwością.

a) Ogier ma być umieszczony w czystej, przestronnej i zdrowej stajni, w klatce — pod dobrym dozorem i opieką; należy mu zapewnić odpowiedni ruch, przejeżdżając stępa lub przeprowadzając przez godzinę dziennie.

b) Ogiera nie wolno używać do żadnej ciężkiej pracy i nie dalej jak w obrębie folwarku, ewentualnie 3 km. od miejsca postoju. Odstępowanie (wypożyczanie, poddzierżawianie) ogiera innemu hodowcy bez zezwolenia Zarządu Depôt lub Zarządu Stadnin Państwowych jest surowo wzbronione — pociąga za sobą pozbawienie raz na zawsze możności dzierżawienia ogierów państwowych.

c) O ile ogier będzie umieszczony w stajni, gdzie stoją także klacze, nie może klacz stać za blizko pod żadnym pozorem.

d) Dzienne utrzymanie ogiera winno się składać co najmniej z 5-ciu kg. ($12^1/_2$ funta) przedniego owsa, 6 kg. (15 f.) siana najlepszej jakości, czystej słomy do podściółki w miarę potrzeby i 9 gramów soli kamiennej do lizania.

e) Ogier winien być codziennie starannie czyszczony, kopyta jego smarować należy przynajmiej raz w tygodniu niesolonym szmalcem świńskim.

§ 6.

Co do używania dzierżawionego ogiera do stanowienia klaczy obowiązują dzierżawcę następujące przepisy:

a) Ogier używany być może do skoku jedynie w czasie od .... do ....

W jednym i tym samym dniu może być użytym do stanowienia najwyżej raz, z wyjątkiem ogierów, którym na wniosek kierownika Depôt Zarząd Stadnin Państwowych udzielił zezwolenia na dwukrotne stanowienie.

b) Ilość skoków dla ogiera .... wynosi .... tygodniowo.

c) Ogier w sezonie kopulacyjnym musi odstanowić co najmniej 30 klaczy.

d) Należność za skok przypada dzierżawcy. Oznaczenie wysokości opłaty za skok pozostawia się porozumieniu biorącego w najem i właściciela klaczy. W każdym razie nie należy ustanawiać wygórowanej ceny za skok, przez co uniemożliwionoby właścicielom klaczy korzystanie z ogiera. Wysokość opłaty za skok winna być podana do wiadomości Zarządowi Depôt w .... i nie może przekraczać taksy ustanowionej dla ogierów na stacjach kopulacyjnych 25%.

e) Opłata za użycie ogiera należy się nie za każdy skok, lecz za odstanowienie do odbicia. Dzierżawca ma prawo użyć ogiera do każdej poszczególnej klaczy nie więcej jak 4-ro krotnie.

f) Zmiana ogiera (o ile w dzierżawie są dwa ogiery) jest dozwolona, jednak po wniesieniu na nowo stosownej opłaty, przyczem opłata uiszczona uprzednio nie podlega zwrotowi i nie zalicza się.

g) Dzierżawca musi prowadzić w dwóch egzemplarzach wykaz wszystkich przez ogiera stanowionych klaczy, sumiennie wypełniając druki przesłane mu przez Zarząd Depôt.

Po ukończeniu okresu kopulacyjnego dzierżawca winien wykazy te przesłać Zarządowi Depôt ogierów państwowych w ....najpóźniej do 15 sierpnia odnośnego roku.

§ 7.

Kolejność doprowadzania klaczy do ogierów państwowych obowiązuje następująca:

a) Jeśli jednego dnia przyprowadzone będzie do ogiera parę klaczy, to z nich ogier odstanawia jedną ew. dwie, w/g. losowania; pozostałe klacze mają następnego dnia pierwszeństwo przed nowemi klaczami.

b) Klacze odstanowione winny być doprowadzane do poprawki w kolejnych terminach — na 9-ty dzień, do 4-ch skoków włącznie.

c) Klacze winny być doprowadzane na punkt do godziny 9-tej rano, a latem nawet wcześniej. Kolejnych klaczy należy oczekiwać do 9-ej rano.

d) Klacz, która zgubiła kolej, może być próbowana każdego dnia, stanowiona może być jednak tylko wtedy, gdy ogier jest wolny, t. j. kiedy nie ma innej kolejnej klaczy lub nie wyznaczono mu tego dnia odpoczynku. Taka raz stanowiona klacz ma pierwszeństwo przed klaczami jeszcze niedopuszczanemi.

e) Do poprawki można przyprowadzać klacze i przed 9-ym dniem, nie wcześniej jednak jak 5-go dnia i tylko w tym wypadku, gdy ogier jest zupełnie wolny, t. j. gdy nie ma klaczy kolejnej, lub takiej co zgubiła kolej, albo świeżo przyprowadzonej, a także, gdy w tym dniu nie naznaczono mu wypoczynku.

§ 8.

Dzierżawca jest obowiązany w razie zasłabnięcia ogiera starać się natychmiast o odpowiednie leczenie ew. poradę weterynaryjną, jak również donieść natychmiast pisemnie lub telegraficznie Zarządowi Depôt w .... o zachorowaniu ogiera, podając możliwie dokładnie dane co do natury choroby i zarządzonych przez weterynarza środków zaradczych.

Koszty leczenia ponosi Zarząd Stadnin Państwowuch po za wypadkami wymienionemi w § § 9 i 11.

§ 9.

Jeśliby ogier zaginął lub padł z winy dzierżawcy lub jego ludzi, albo też został zakażony przez nosaciznę lub inne choroby zakaźne z winy dzierżawcy, czy też okaleczał w tym stopniu, że stał się niezdolnym do rozpłodu, obowiązany jest dzierżawca, po stwierdzeniu tego faktu przez Zarząd Depôt w .... zapłacić Zarządowi Stadnin Państwowych na ręce kierownika Depôt w .... tytułem odszkodowania kwotę .... wyraźnie ....

Po uiszczeniu odszkodowania, pozostawia się ogiera do dyspozycji dzierżawcy.

Jeżeli ogier z winy dzierżawcy lub jego ludzi w czasie trwania dzierżawy, był tak zaniedbany lub uszkodzony, że straciłby na wartości, obowiązany jest dzierżawca niezwłocznie zapłacić pod rygorem wyegzekwowania części wartości ogiera, którą oznaczy Zarząd Depôt ogierów państwowych w ....

Stwierdzenie to nastąpi przez komisję, w skład której wejdą:

1) Kierownik Depôt ogierów państwowych w .... lub jego zastępca.

2) Lekarz weterynarji, wyznaczony przez Zarząd Stadnin państwowych

3) Rzeczoznawca zaproszony z ramienia organizacji społecznej, zajmującej się hodowlą koni.

Na wniosek wzmiankowanej komisji Zarząd Stadnin Państwowych orzeka, dzierżawca zaś poddaje się temu orzeczeniu.

§ 10.

Jeżeli ogier w czasie dzierżawy okazałby się niezdolny do rozpłodu z powodu wady powstałej bez czyjejkolwiek winy, Zarząd Depôt obowiązany jest, na doniesienie dzierżawcy, po stwierdzeniu tej wady przez dele-

gowanego weterynarza, odebrać ogiera na koszt państwowy napowrót do Depôt, a dzierżawcy zwrócić kwotę, odpowiadającą reszcie pozostałego czynszu okresu najmu.

Dzierżawca nie ma prawa rościć sobie dalszych pretensji do odszkodowania.

Gdyby wynajęty ogier w czasie trwania dzierżawy, bez winy dzierżawcy lub jego ludzi padł, lub stał się niezdolny do rozpłodu, albo z innego powodu musiał być wymieniony, w takim razie Zarząd Depôt ogierów, po uprzedniem otrzymaniu upoważnienia ze Strony Zarządu Stadnin Państwowych, odda w dzierżawę odbiorcy, o ile wniesie on stosowną prośbę, innego ogiera, gdy taki będzie w dyspozycji — atoli z zastrzeżeniem przestrzegania zawartych w umowie postanowień i przyjętych zabowiązań.

§ 11.

a) Klacze do stanowienia mogą być dopuszczane tylko w pełnem zdrowiu i przy normalnym popędzie płciowym.

b) Oznaki zewnętrzne stanu chorobowego, wykluczające klacz od stanowienia z ogierem państwowym są następujące:

chudość, wobec nastroszonej sierci, ropiejące i zapadnięte oczy, osłabienie, kulawizna (w ruchu) na zadnią nogę bez specjalnie określonej lub widocznej przyczyny—nie od wywichnięcia albo skaleczenia, szczególnie kulawizna z przysiadaniem i podginaniem kopyta, opuchlizna i stwardnienie wymienia, opuchlizna zewnętrznych organów płciowych, krosty i jątrzące się ranki z wewnątrz i zewnątrz, wyciek z nich materji, słabość zadu, paraliż jakiejś części ciała, jak: nóg, uszu, warg, jasna ślepota, wodne puchliny na brzuchu i wymieniu, chroniczny popęd płciowy, podejrzany wyciek z nozdrzy, opuchlizna pod szczękami, kaszel, opuchnięcie nóg i maleńkie guzy w kształcie grochu, rozrzucone paciorkowato na wewnętrznej stronie nóg, w pachwinach i na pysku, albo też w jednem miejscu guzy i obok małe jątrzące się ranki, wydzielające żółtawą lepką materję; świerzb, gołe miejsca na skòrze, łuszczenie skóry, zwichrzenie sierci w niektórych miejscach, swędzenie i sfałdowana twarda skóra.

c) Jeżeli się zdarzy, ze stan chorobowy klaczy dostrzeżonym został przy pierwszej lub następnych poprawkach — wówczas klacz wyłącza się bezwględnie od stanówki, ogiera zaś, chociażby nawet nie wykazywał żadnych oznak chorobowych, odstawia się na miesiąc, celem upewnienia się co do jego zdrowia. Dopiero na zezwolenie lekarza weterynarji, delegowanego przez Zarząd Stadnin Państwowych ogier może być dalej używany do rozpłodu. Gdy wystąpią najlżejsze oznaki chorobowe, ogier nie może być używany do rozpłodu.

Pozostawia się go w miejscu dzierżawy aż do wyleczenia na koszt dzierżawcy.

§ 12.

Zarząd Depôt ogierów państwowych w ....

powołany jest do czuwania nad dotrzymaniem zastrzeżonych w tej umowie postanowień i zobowiązań i dopilnowania, aby ogier miał należyte utrzymanie i opiekę i aby go racjonalnie używano, jako rozpłodnika.

Dierżawca obowiązany jest zezwolić organom nadzorującym Depôt ogierów w...(kierownikowi Depôt i organom weterynaryjnym) oraz delegatom Zarządu Stadnin Państwowych każdej chwili na obejrzenie ogiera i na wstęp do stajni tegoż oraz udzielić im wykazów i wyjaśnień, dotyczących ogiera i jego użycia.

Jeżeli przy tej sposobności lub w czasie innych czynności przez organy nadzorujące Depôt ogierów państwowych w ....

stwierdzone zostanie, że dzierżawca, lub jego służba nie obchodzi się z ogierem ściśle według warunków umowy, udzieli Zarząd Depôt ogierów lub Zarząd Stadnin Państwowych pisemnej przestrogi, wezwie go do usunięcia stwierdzonych usterek, o ile odnośne przewinienie, w myśl postanowień umowy, nie daje podstawy do innych zarządzeń w stosunku do dzierżawcy.

§ 13.

Jeżeli udowodnionem zostanie, że dzierżawca nie wypełnia dokładnie jakiegokolwiek z obowiązków, nałożonych na niego w umowie, wolno Zarządowi Depôt ogierów państwowych, po zasięgnięciu decyzji Zarządu Stadnin Państwowych, uznać kontrakt za rozwiązany i odebrać wynajętego ogiera.

Jeżeli rozwiązanie kontraktu nastąpi z powodu stwierdzonej winy dzierżawcy, obowiązany jest tenże wynagrodzić Zarządowi Stadnin Państwowych nietylko udowodnioną szkodę, ale także pokryć wszelkie koszty powrotnego transportu ogiera, który Zarząd Depôt Ogierów zarządzi i nie może rościć sobie pretensji do zwrotu choćby tylko części uiszczonego czynszu.

§ 14.

Zarządowi Depôt Ogierów Państwowych przysługuje prawo na polecenie Zarządu Stadnin Państwowych wypowiedzieć umowę na dni 14, jeżeli Zarząd Stadnin Państwowych uważa za wskazane, w interesie podniesienia chowu koni, użycie ogiera w inny sposób.

W razie takiego wymówienia, ściągnie Depôt ogierów w ....

..............................ogiera (na koszt państwa) po upływie terminu wypowiedzenia i zwróci dzierżawcy część czynszu, przypadającą za pozostały czas dzierżawy.

§ 15.

W razie, jeżeli rozwiązanie umowy nastąpi z winy dzierżawcy, lub wogóle, jeżeli stan ogiera, w chwili odebrania go lub inne przyczyny wskazują na to, że dzierżawca nie wypełnił dokładnie przyjętych na siebie zobowiązań — utraca on prawo do żądania pozostawienia mu tego, lub oddania w najem innego ogiera.

§ 16.

Dzierżawca zobowiązuje się przed odebraniem ogiera złożyć

....

w wysokości ceny szacunkowej ....

na ręce Zarządu Depôt Ogierów Państwowych w ....

§ 17.

Umowa powyższa obowiązuje obie strony po zatwierdzeniu przez Zarząd Stadnin Państwowych.

W dowód czego umowę powyższą, sporządzoną w trzech równobrzmiących egzemplarzach, z których jeden ostemplowano odpowiednio na koszt dzierżawcy ogiera, podpisały obie strony, zawierające umowę i dwaj świadkowie.

SPROSTOWANIE.

W № 16 „Dziennika Urzędowego“ na stronie 522 pod tekstem Rozporządzenia Rady Ministrów w przedmiocie normalnego szacunku zwierząt domowych w celu pobierania podatku zasadniczego zamiast źródła: „Monitor Polski“ № 191 d. 26 VIII. 1919 r. winno być podane źródło: Dziennik Ustaw № 94 z d. 19. XII 1919 poz 505.

Tłoczono w drukarni S. Sobczyńskiego w Warszawie
z polecenia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych.